

Geachte aanwezigen,

Ik wil een lans breken voor echte bewonersparticipatie. Daarom wil ik mijn zienswijze met u delen over het participatieproces, zoals dit in het project Westerweg 226 is gevoerd. Dit proces lijkt namelijk veel op de aanpak die gevolgd wordt bij vergelijkbare projecten, zoals de bouwplannen in de wijk Mariënstein, waarbij de gemeente Heiloo de initiatiefnemer is.

Bij bewonersparticipatie gaat het om de betrokkenheid van bewoners bij besluitvorming en uitvoering van beleid. Belangrijk daarbij is dat de bewoners niet alleen mogen meepraten, maar echt serieus genomen worden en daadwerkelijk invloed hebben. Dat betekent dat er ruimte moet zijn voor verschillende perspectieven, en dat er rekening moet worden gehouden met de inbreng van de betrokken bewoners.

En dat is wat er aan ontbreekt, niet alleen bij het project Westerweg 226, maar ook bij andere projecten. In de stukken rond het project Westerweg 226 zie ik het volgende patroon:

- een participatieverslag waarin uitgebreid staat welke brieven er zijn verstuurd en welke bijeenkomsten er zijn georganiseerd, maar waarin nauwelijks staat wat er met de inbreng van omwonenden is gedaan;
- er worden 'zorgen' genoteerd, maar niet meegewogen;
- vragen worden beantwoord, en niet verwerkt;
- aanpassingen van het project zijn cosmetisch, niet inhoudelijk.

Bij het project Westerweg 226 zie ik dat er informatie wordt verstrekt, en dat er met de wensen van de bewoners weinig of niets wordt gedaan. Het resultaat: verplaatsing van een dakterras. Wat extra struiken langs een gevel. En een opmerking in het participatieverslag dat *'aanwezigen (op de informatieavond) positief waren over de ontwikkeling en/of zich erbij hadden neergelegd dat de ontwikkeling er gaat komen'*.

Deze laatste opmerking impliceert volgens mij dat de initiatiefnemer zijn plannen doorzet, zonder serieus rekening te houden met de belangen van de bewoners.

Dit patroon herhaalt zich bij andere projecten, zoals de bouwplannen in Mariënstein. Ook daar kreeg de klankbordgroep presentaties te zien, en geen beleidskaders. Ook daar werd om reacties gevraagd, en niet gebruikt. Alternatieven zijn niet onderzocht, varianten niet doorgerekend. Scenario's zijn niet vergeleken. De aanpassingen in het stedenbouwkundige plan zijn minimaal, en lijken te zijn ingecalculeerd. Wellicht om bewoners tevreden te houden.

Wanneer de betrokken bewoners onvoldoende ruimte krijgen om mee te denken en invloed uit te oefenen, dan leidt dit tot een kwalitatief minder goed plan, omdat het niet aansluit bij de realiteit en de behoeften uit de samenleving. Het ondermijnt bovendien het vertrouwen in de overheid, een vertrouwen dat toch al onder druk staat.

Participatie is niet vrijblijvend. De Omgevingswet verplicht de initiatiefnemer om aannemelijk te maken dat het participatieproces adequaat is verlopen. Dit betekent:

- dat bewoners vroeg in het ontwikkelproces worden betrokken;
- dat het programma van eisen wordt gedeeld met de bewoners en waar mogelijk samen met de bewoners wordt vastgesteld;
- dat de door de bewoners aangedragen knelpunten en alternatieven inhoudelijk worden afgewogen;
- dat keuzes worden onderbouwd via participatieverslagen;
- en dat het participatieproces zichtbaar invloed heeft op het uiteindelijke ontwerp.

Die elementen ontbreken nu, bij het project Westergweg 226, en ook bij andere projecten, zoals de woningbouw in Mariënstein. En dat leidt niet alleen tot een kwalitatief minder goed plan, het is ook een juridisch probleem.

Een besluit dat is gebaseerd op een gebrekkig participatieproces is kwetsbaar in bezwaar, beroep bij de rechtbank en hoger beroep bij de Raad van State. Het leidt tot aanzienlijke vertraging bij de uitvoering van de bouwplannen.

Vertraging die voorkomen kan worden. Het is wel degelijk mogelijk om een kwalitatief goed plan te ontwikkelen, snel uit te voeren, en waarbij het draagvlak is vergroot.

Bewonersparticipatie is geen hindernis voor ontwikkeling, het is de enige manier om duurzame, door een ieder gedragen ontwikkeling mogelijk te maken.

Dank u wel voor uw aandacht.

Peter Min